

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Wielka reforma teatru - konwersatorium (Konwersatorium), PG_00143342						
Kierunek studiów	Wiedza o teatrze (O)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2025 r.	Rok akademicki realizacji przedmiotu			2027/2028		
Poziom kształcenia	I stopnia - licencjackie	Grupa zajęć			Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z prowadzonymi badaniami naukowymi w dziedzinie nauki związanej z kierunkiem - profil ogólnoakademicki		
Forma studiów	stacjonarne	Sposób realizacji			na uczelni		
Rok studiów	3	Język wykładowy			polski		
Semestr studiów	5	Liczba punktów ECTS			3.0		
Profil kształcenia	ogólnoakademicki	Forma zaliczenia			egzamin		
Jednostka prowadząca	Rektor -> Wydział Filologiczny -> Instytut Filologii Polskiej -> Zakład Dramatu, Teatru i Widowisk						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot	dr Piotr Maksymowicz					
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	30.0	0.0	0.0	0.0	0.0	30
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	30		2.0		43.0	75
Cel przedmiotu	Student zdobywa wiedzę na temat teatru i dramatu na przełomie XIX i XX wieku. Poznaje poszczególne nurty i kierunki wielkiej reformy teatru, umie zlokalizować je na teatralnej mapie Europy i wskazać najwybitniejszych reprezentantów. Zna dorobek dramatyczny i inscenizacyjny oraz teoretyczny wielkiej reformy. Rozumie wagę przemian dokonujących się w tym okresie w teatrze i dramacie. Umie opisać dokonania reformy w kontekście poszczególnych elementów dzieła teatralnego. Dostrzega uwarunkowania historyczno-kulturowe, polityczne i obyczajowe przeobrażeń dokonujących się w teatrze i dramacie.						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[WOTL3_U03] Potrafi rozpoznać różne formy sztuk widowiskowych i dobrać właściwe metody i narzędzia ich analizy i interpretacji.	Student właściwie posługuje się terminologią teatrologiczną i potrafi analizować oglądane sztuki.	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SU2] prezentacja/projekt/referat/ raport [SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SU5] realizacja zadania problemowego
	[WOTL3_U06] Potrafi rozpoznać różne gatunki i konwencje dramatyczne i dobrać właściwe metody i narzędzia analizy i interpretacji utworów dramatycznych.	Student potrafi rozpoznać konwencje inscenizacyjne i właściwie umiejscowić je w nurtach artystycznych "wielkiej reformy teatralnej".	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SU2] prezentacja/projekt/referat/ raport [SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SU5] realizacja zadania problemowego [SU8] obserwacja samodzielnej lub zespołowej pracy studenta
	[WOTL3_W07] Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu historii i teorii dramatu w jego powiązaniu z teatrem.	Student ma szczegółową wiedzę o najważniejszych nurtach "wielkiej reformy teatralnej".	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SW2] prezentacja/projekt/referat/ raport [SW5] realizacja zadania problemowego
	[WOTL3_K05] Jest przygotowany do wykorzystywania posiadanej wiedzy z zakresu wiedzy o teatrze, dramacie i innych sztukach do rozwiązywania problemów poznawczych	Student dostrzega istotę przemian w zakresie sposobów inscenizacji, które dokonały się w czasie "wielkiej reformy" i potrafi wskazać współczesne nawiązania.	[SK1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SK2] prezentacja/projekt/referat/ raport [SK4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SK5] realizacja zadania problemowego
	[WOTL3_W02] Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu historii teatru.	Student ma uporządkowaną wiedzę o najważniejszych wydarzeniach oraz nurtach artystyczne "wielkiej reformy teatru".	[SW4] test/egzamin - ustny lub pisemny [SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SW2] prezentacja/projekt/referat/ raport
	[WOTL3_U01] Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem źródeł mówionych i pisanych z zakresu nauk o sztukach widowiskowych i plastycznych.	Student potrafi znaleźć i zinterpretować informacje dotyczące zjawisk teatralnych określanych jako "wielka reforma teatru".	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SU2] prezentacja/projekt/referat/ raport [SU4] test/egzamin - ustny lub pisemny
Treści przedmiotu	Pojęcie wielkiej reformy w świetle polskich i światowych badań nad historią teatru. Kondycja teatru i dramatu europejskiego przed wielką reformą. Teatr z Meiningen. Naturalizm w dramacie i teatrze francuskim (E. Zola, A. Antoine). Reakcja symbolistyczna (P. Fort, Lugne-Poe). Skandynawscy prekursorzy nowej dramaturgii: A. Strindberg i H. Ibsen. Realizm psychologiczny po rosyjsku: K. Stanisławski i A. Czechow. Teatr L. Pirandello. W poszukiwaniu pozasłownych źródeł teatru: E. G. Craig, A. Appia. Teatr inscenizacji W. Meyerholda. Teatr epicki B. Brechta. Teatr masowy M. Reinhardta.		
Wymagania wstępne i dodatkowe			
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	obecność	80.0%	20.0%
	przygotowanie referatu/prezentacji na temat stanowiący rozwinięcie zagadnień analizowanych na zajęciach	51.0%	50.0%
	aktywny udział w zajęciach	51.0%	30.0%

Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	Każdorazowo na początku semestru prowadzący ustala zestaw lektur wymaganych do zaliczenia przedmiotu.
		A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu): A.1. wykorzystywana podczas zajęć: 1. K. Braun, Wielka reforma teatru w Europie. Ludzie idee zdarzenia, Wrocław 1984 2. J.L. Styan, Współczesny dramat w teorii i scenicznej praktyce, Wrocław 1995 3. D. Bablet, Współczesna reżyseria 1887/1914, Warszawa 1973 4. P. Szondi, Teoria nowoczesnego dramatu 1880-1950, Warszawa 1976 5. O. Asslan, Aktor XX wieku. Ewolucja techniki. Zagadnienia etyki, Warszawa 1978 6. L. Sokół, Jak wielka jest wielka reforma?, Dialog 1997/5 7. E.G. Craig, O sztuce teatru, Warszawa 1985 8. K. Puzyra, Craig i zadania reżysera, Dialog 1988/5 9. Przeciw konwencjom. Antologia tekstów o teatrze polskim i obcym, red. M. Fik, Warszawa 1994. 10. A. Strindberg, Panna Julia (z przedmową autora) 11. A. Czechow, Mewa 12. L. Pirandello, Sześć postaci dramatycznych w poszukiwaniu autora 13. H. Ibsen, Upiory (w:) tenże, Wybór dramatów, oprac. Olga Dobijanka-Witczakowa, Wrocław 1984 14. A. Appia, Dzieło sztuki żywej i inne prace, wyb. Janina Hera, wstęp Jan Kosiński, Warszawa 1974 15. K. Pleśniarowicz, Przestrzenie deziluzji. Współczesne modele dzieła teatralnego, Kraków 1996 16. B. Brecht, Wartość mosiądzu, Warszawa 1975 17. Dramat i teatr modernistyczny, red. J. Popiel, Wrocław 1992; 18. Got J., Teatr i teatrologia, Kraków 1994; 19. J. Got, Gwiazdorstwo i aktoromania w teatrze polskim w XIX wieku, Pamiętnik Teatralny 1970, nr 3M. Świerkowska-Nieciukowska, Kult aktora od końca XIX wieku po współczesność, (w:) Aktor w kulturze współczesnej. Studia pod redakcją Eleonory Udalskiej, Warszawa 1994. 20. Majchrowski Z., Cela Konrada. Powracając do Mickiewicza, Gdańsk 1998; 21. Michalik J., Dzieje teatru w Krakowie w latach 1893-1915. Teatr Miejski, Kraków 1985; 22. Polskie piśmiennictwo teatralne XIX wieku, opr. Kosiński D. i inni, t. 1-2, Kraków 2007-2008; 23. Szczublewski J., Żywot Modrzejewskiej, Warszawa 1977; 24. Teatr polski od roku 1863 do schyłku XIX wieku, red. T. Sivert, Warszawa 1982; 25. Teatr polski od schyłku XVIII do roku 1863, red. T. Sivert, Warszawa 1993; 26. Stanisław Wyspiański w labiryncie świata, myśli i sztuki, red. A. Czabanowska-Wróbel, Kraków 2009; 27. Szletyński H., Kształtowanie się nowoczesnej sztuki aktorskiej w Polsce, Kraków 1981; A.2. studiowana samodzielnie przez studenta 1. Jerzy II von Sachsen-Meiningen, Reguły inscenizacji, Dialog 1996/1 2. André Antoine, Pogadanka o reżyserii. Reżyseria, Dialog 2001/9 3. E. Zola, Naturalizm w teatrze, Dialog 2001/7 4. P. Fort, Heroiczne czasy symbolizmu i Théâtre d'Art, Dialog 2001/8 5. S. M. Carnicke, System Stanisławskiego: wskazania dla aktora, Dialog 2002/1-2 6. Mity teatru XX wieku: od Stanisławskiego do Kantora, pod red. K. Pleśniarowicza i M. Sugiera, Kraków 1995 7. K. Osińska, Ewolucja widowisk masowych w Związku Radzieckim (od roku 1917 do lat 30) , Polska Sztuka Ludowa. Konteksty, 2008, nr 2 8. P. Thomson, Brecht i kształcenie aktora, Dialog 2002/7

	Uzupełniająca lista lektur	1. Alojzy Żółkowski-syn, red. J. Szczublewski, E. Szwankowski, Warszawa 1959; 2. Dzieje teatru polskiego, red. T. Sivert, t. 1-5, Warszawa 1977-1985; 3. Słownik biograficzny teatru polskiego, t. 1 2, red. Z. Raszewski, Z. Wilski, Warszawa 1973; 4. Kosiński D., Polski teatr przemiany, Wrocław 2007; 5. Grzymała-Siedlecki A., Świat aktorski moich czasów, Warszawa 1973; 6. M. Szydłowska, Cenzura teatralna w Galicji w dobie autonomicznej 1860-1918, Kraków 1995 7. A. Grzymała-Siedlecki, Tadeusz Pawlikowski i jego krakowscy aktorzy, Kraków 1971
	Adresy eZasobów	
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania		
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy	

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.